آینه

سرمقاله: «اختیارات رییس‌جمهور و نیاز به تبیین آن»
بهمن کشاورز

بدیهی است با توجه به اینکه بعد از تصویب قانون اختیارات ریاست‌جمهوری و نحوه اجرای دو اصل ۱۱۳ و ۱۲۱ قانون اساسی، ما با تصویب اصلاحات قانون اساسی در سال ۱۳۶۸ مواجه هستیم - هر چند در اصل ۱۱۳ فقط مساله هماهنگی بین قوا که در اختیارات رییس‌جمهور است و به اختیارات رهبری اضافه شده است - تجدید نظر در قانون اختیارات و تعیین روش و مکانیسم عملی و روشنی برای اعمال اصل ۱۱۳ قانون اساسی ضروری به نظر می‌رسد. چنین اقدامی مطمئنا باعث شفافیت بیشتر روابط ریاست‌جمهوری و دو قوه دیگر خواهد شد.

یادداشت: «با تفسیر نمی‌توان اصول قانون اساسی را تعطیل کرد»؛ علی شکوهی

بعد از سخنرانی دکتر روحانی در این‌باره که به‌زودی دولت اجرای همه اصول قانون اساسی را در دستور کار خود قرار خواهد داد، واکنش‌های متفاوتی را از سوی موافقان و مخالفان شاهد بودیم که اظهارات حجت‌الاسلام‌والمسلمین منتظری، رییس دیوان عدالت اداری از این نظر که ایشان یک مقام مسوول در قوه‌قضاییه هستند، اهمیت دارد... هیچ اصل قانون اساسی نباید به گونه‌ای تفسیر شود که گویی امری زاید و بودونبود یک عبارت یا اصل در قانون اساسی، علی‌السویه است. معنا ندارد که ما مطابق اصل ۱۱۳ قانون اساسی، رییس‌جمهوری را مسوول اجرای قانون اساسی بدانیم اما هنگام تفسیر، مدعی شویم که ایشان فقط در حیطه دولت این مسوولیت را دارد و بقیه قوا هم در حیطه خود، مسوول اجرای قانون اساسی هستند. در آن صورت چرا نام نهادها و مسوولان قوای دیگر در قانون اساسی به‌عنوان مسوول اجرای قانون اساسی نیامده است؟ اتفاقا رییس‌جمهوری هنگامی مسوول اجرای قانون اساسی تلقی می‌شود که بتواند بدون مداخله در امور اجرایی قوای دیگر، نسبت به اجرانشدن اصول قانون اساسی، نظارت و پیگیری کند و تذکر و اخطار بدهد و گزارش اجرایی‌شدن یا نشدن برخی از اصول قانون اساسی از سوی برخی نهادها را به مردم و نمایندگان مجلس گزارش کند.

سرمقاله: «از تکریم دشمنان تا تهدید دوستان!»
محمود عباس‌زاده مشگینی

رییس‌جمهور محترم... در پاسخ به منتقدان ابراز داشتند که «هرگز در برابر تخریبگران دولت و نظام ساکت نخواهد بود!» بنابراین از کنار هم نهادن همه این مواضع و بررسی خط سیر بحث این نگرانی ایجاد می‌شود که نکند از این به بعد شاهد گشایش جبهه جدیدی در مقابل دولت در کنار سایر جبهه‌ها نظیر منتقدان، مخالفان و دشمنان هستیم که جبهه تخریبگران نامیده می‌شوند! با توجه به اینکه آقای رییس‌جمهور محترم، خود یک حقوقدان هستند سوال اصلی این است که مرجع قانونی ارزیابی مواضع و اظهارات منتقدان یا مخالفان کیست و تا کجا تخریب محسوب نمی‌شود و گوینده در دایره تخریبگران قرار نمی‌گیرند؟ مرز میان نقد و مخالفت با تخریب چیست؟ با چه روشی می‌شود گفته‌ای را تخریب یا نه نقد تلقی کرد؟... البته بعید هم نیست که چه‌بسا کسانی با ارایه گزارش‌های جهت‌دار و بزرگ‌نمایی و تحریف مواضع منتقدان بخواهند رییس‌جمهور را در مقابل فرهیخته‌ترین قشر جامعه یعنی نویسندگان و گویندگان قرار دهند تا خودبه‌خود در مسیر انزوا قرار گیرد...

سرمقاله: «واقعیت‌های دولت»؛ امیرعلی جهاندار

از ابتدای روی‌کارآمدن دولت، تلاش همراهان فراوان رسانه‌ای روحانی آن بود که روحانی را بازنمودی از چهره سیاسی هاشمی و خاتمی نشان دهند تا این پایگاه اجتماعی برای آنها حفظ شود... اگرچه پیش‌تر دولت هیچ‌گاه درباره سیاست رسانه‌ای خود سخن نمی‌گفت اما روز گذشته این مساله فاش شد و در جشنواره رسانه‌های دیجیتال، حسام‌الدین آشنا، مشاور فرهنگی و مغز رسانه‌ای دولت یازدهم درباره سیاست‌های رسانه‌ای دولت گفت: «آقای روحانی می‌خواهد تصویری که خودش دوست دارد در صداوسیما منعکس شود.» به‌عبارت دیگر دولت دوست دارد واقعیت مدنظر خودش از دولت در رسانه ملی ساخته شود نه واقعیت موجود دولت یازدهم! روحانی با سیاست عکسبرداری رسانه‌ای در صحنه‌های مختلف حاضر می‌شد تا چهره مدنظر خود را در رسانه‌ها نشان دهد. گاهی با لباس ورزشی در کوه و بین مردم پیاده‌روی می‌کرد، گاهی به خانه شهدا سر می‌زد و گاهی در جمع کودکان معلول حاضر می‌شد اما سیاست‌های غلط اقتصادی و بین‌المللی دولت، فاصله‌ها را از وی افزایش داد و شکاف‌هایی را بین اقشار مختلف با روحانی پدیدار کرد.

یادداشت: «هشدار به سعودی و آمریکا»
هادی محمدی

برای افکار عمومی ایرانی و مقامات نظام، خصومت و کینه‌ورزی مقامات آمریکایی در قبال ایران، پدیده تازه‌ای نیست و بی‌تردید، از پاسخ ایران محروم نخواهند شد. حال رژیم سعودی باید تکلیف خود را روشن کند که قصد نشان‌دادن «شمشیر از رو بستن» را دارد یا ترجیح می‌دهد حسن همجواری و فواید آن را انتخاب کند. مساعدت و کمک به رژیم ضدبشری صهیونیستی که در یک‌صد سال گذشته، ده‌ها هولوکاست و نسل‌کشی و منتهای نژادپرستی را به نمایش گذاشته و در دشمنی با تمامیت اسلام و مسلمین و مردم و نظام اسلامی ایران کوتاهی نکرده، سوال‌برانگیز است. سفر آقای امیرعبداللهیان به عربستان که دوشنبه برای بررسی موضوعات مورداهتمام دو طرف! صورت گرفت! احتمالا برای انتقال این «هشدار و اخطار آخر» است تا خود را در آتش خشم و واکنش ایران نسبت به صهیونیست‌ها و مقامات آمریکایی نسوزاند.

پهپادها چگونه شکار می‌شوند

پرندگان جاسوس در تور

محمدحسن نجمی

اتاق کنترل پهپادهای هرمس

بسیاری «کبوتر» را تنها نماد صلح می‌دانند و آنچنان در جریان فعالیت‌های غیرصلح‌آمیز این پرنده نیستند. در طول تاریخ اما از کبوتر به‌عنوان نامه‌رسان یاد می‌شده؛ نامه‌رسان برای «یار در خانه» یا برای «یاران در جبهه‌های جنگ». در هر صورت این پرنده در گذشته پرنده‌ای استراتژیک بوده و شاید هنوز هم باشد. استفاده از این پرنده در طول جنگ‌جهانی نیز ادامه داشته است. یکی از وظایف این پرنده زیبا، در طول جنگ‌جهانی اول بردن و آوردن نامه‌های فوق سری بین قسمت‌های مختلف ارتش‌ها بوده است. اما در سال ۱۹۰۸ دکتر «ژولیوس نیوبرونر» یک قابلیت جدید در این پرنده یافت؛ عکاسی. این پزشک آلمانی دوربین عکاسی مینیاتوری‌ای طراحی کرد که سبک وزن بود و به بدن کبوتر وصل می‌شد. این دوربین با یک زمان‌سنج به طور خودکار عکس می‌گرفت و آن را به کبوترهای آموزش‌دیده‌ای می‌بستند که پس از عکاسی به مبدأ برگردند. این اختراع وسیله‌ای بود که از آن برای جاسوسی می‌شد استفاده کرد اما بیشتر به یک وسیله برای عکاسی جذاب هنری تبدیل شد تا یک ابزار جاسوسی. اما همین ایده کافی بود تا بنابر برخی گزارش‌ها، «سیا» (سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا) تا سال ۱۹۵۷ از کبوترهای جاسوس استفاده کند. البته براساس این گزارش‌ها، اطلاعات دقیق آن همچنان در طبقه اطلاعات «سری» است. شاید بتوان گفت کبوترهای جاسوس الگویی برای انسان شدند تا موجود دو پا را به سمت تولید صنعتی هواپیماهای بدون سرنشین سوق دهند. اگر بحث کبوترهای جاسوس را کنار بگذاریم، نخستین تولیدکننده و استفاده‌کننده از هواپیماهای بدون سرنشین امروزی، آمریکا بود که در سال ۱۹۶۴ در جریان جنگ ویتنام در نبرد خلیج «تونکین» از آن استفاده کرد. گفته می‌شود آمریکا ساخت این هواپیماها را در سال ۱۹۵۹ آغاز کرده بود. آمریکایی‌ها پس از موفقیت در تولید هواپیمای بدون سرنشین، نام «Drone» را برگزیدند. «Drone» در لغت به معنای «زنبور نر» است. اگر این وظایف با شرح وظیفه هواپیماهای بدون سرنشین یا همان «Drone» مقایسه شود، به اشتراکات زیادی می‌رسیم. وظیفه زنبور نر در کندو تنها بارورکردن ملکه است. به نوعی می‌توان گفت هواپیماهای بدون سرنشین نیز چنین وظیفه‌ای دارند. آنها بر فراز سرزمین محل ماموریت پرواز می‌کنند و به جمع‌آوری اطلاعات و عکس مشغول می‌شوند. حالا یا به صورت آنلاین به مرکز مخابره می‌کنند، یا ذخیره می‌کنند و پس از بازگشت به آشیانه تخلیه می‌شوند. در هر صورت آنها ملکه را که سیستم اطلاعاتی و نظامی کشورشان باشد با اطلاعات و عکس‌های خود بارور می‌کنند. مشخصه دیگر «Drone» (زنبور عسل نر) این است که آنها تا می‌توانند عسل می‌خورند و دارای نیش نیستند. عملکرد «Drone»های ساخت انسان که هواپیماهای بدون سرنشین هستند نیز مشابه زنبور نر است. مسلما برای یک‌مامور امنیتی اطلاعات جدید از مواضع دشمن، از عسل نیز شیرین‌تر است و هواپیماهای بدون سرنشین نیز تا جایی که بتواند اطلاعات دسته اول را از سرزمین‌های محل ماموریت خود جمع کرده و بدون «نیش‌زدن» که همان تهاجم نظامی باشد، محل ماموریت را ترک می‌کنند. اما هواپیماهای بدون سرنشین تنها به جاسوسی نمی‌پردازند. مهاجمان بدون سرنشین - نسل بعدی جاسوس‌های پرنده- نیز وارد عرصه نظامی دنیا شد که آمریکا از این نوع در جنگ علیه «القاعده» و «طالبان» در افغانستان و پاکستان از آنها بهره گرفته است. هرچند خطا در هدف‌گیری این هواپیماها باعث کشته شدن غیرنظامیان نیز شده است. پس از حوادث ۱۱ سپتامبر در سال ۲۰۰۰، آمریکا به طور قابل‌توجهی سرمایه‌گذاری روی تولید هواپیماهای بدون سرنشین را افزایش داد.

زنبورهای نر در ایران

پس از پررنگ‌شدن مساله هسته‌ای بین ایران و غرب و چالش بر سر آن، غرب به‌خصوص آمریکا و اسراییل در پی یافتن اطلاعاتی هستند که وجود ندارد. با این حال آنها برای رصد فعالیت‌های هسته‌ای ایران که بارها آژانس، آن را تایید کرده، به استفاده از «زنبورهای نر» یا همان پهپاد روی آورده‌اند. در ادبیات نظامی ایران، برای جایگزینی «هواپیمای بدون‌سرنشین» واژه «پهپاد» که مخفف «پرنده هدایت‌پذیر از راه دور» است، استفاده می‌شود. در سال‌های اخیر، «زنبورهای عسل» زیادی به طمع کسب «عسل» یا همان «اطلاعات» به آسمان ایران وارد و شکار شدند.

انواع الهه‌های جاسوسی

آخرین نمونه ورود این پهپادها، به چند روز قبل برمی‌گردد که طی آن، یک فروند پرنده جاسوس اسراییلی از مدل «هرمس» با تجاوز به فضای ایران، قصد ورود به منطقه هسته‌ای «نطنز» را داشته که توسط پدافند مستقر در منطقه حفاظت‌شده، ساقط شد. سردار حاجی‌زاده، فرمانده هوافضای سپاه پاسداران، درخصوص این جاسوس پرنده گفته که طول آن نزدیک به پنج‌مترونیم بوده که پس از ورود به آسمان ایران رهگیری شده و پس از مطمئن‌شدن از مقصد پرنده، هدف قرار داده شد. «هرمس» یا همان «الهه جاسوس» انواع مختلفی دارد. طبق اطلاعاتی که روی سایت شرکت سازنده این پهپادها آمده، مرکز کنترل انواع «هرمس» مشترک بوده که اتاق فرمان آن، هم می‌تواند سیار باشد و هم ثابت. شرکت سازنده «هرمس» که «البیت سیستمز» نام دارد و در «حیفا» مستقر است، اطلاعاتی از انواع هرمس روی سایت خود قرار داده است؛ اطلاعاتی که مسلما به دلیل نظامی-اطلاعاتی‌بودن «هرمس»ها، نمی‌تواند کامل باشد.

جانور قندهار؛ رام‌شده در ایران

به غیر از مورد اسراییلی اخیر، پهپادهای آمریکایی نیز چندین‌بار وارد آسمان ایران شدند که با واکنش سریع پدافندهای هوایی ایران مواجه شدند. مهم‌ترین آنها ماجرای RQ-170 است. آذر ماه ۱۳۹۰ سپاه پاسداران در بیانیه‌ای اعلام کرد یک فروند پهپاد جاسوسی آمریکا را در شرق ایران با کمترین آسیب به زمین نشانده و آن را در اختیار گرفته است. این هواپیما پس از ورود به فضای ایران از مرزهای شرقی، پس از کنترل از سوی واحدهای جنگ الکترونیکی و پدافند هوایی سپاه پاسداران و ارتش، تبدیل به غنیمت ایران از آمریکا شد. پس از چندروز کتمان، نهایتا مقامات آمریکایی از ایران خواستند RQ-170 را به واشنگتن عودت دهد. اما ایران این خواسته را رد کرد و این هواپیما را غنیمت‌گرفته شده از سوی ایران توصیف کرد. به‌هرصورت این پهپاد در ایران ماندگار و به شیوه «مهندسی معکوس» از این هواپیما رمزگشایی شد. پس از اتمام رمز گشایی اطلاعات این پهپاد، در آذرماه ۱۳۹۱ یعنی یک‌سال پس از به‌زمین‌رساندن RQ-170 توسط ایران، سردار حاجی‌زاده، فرمانده هوافضای سپاه پاسداران گفت: «ما اطلاعات این پهپاد را رمزگشایی کردیم حتی کشورهایی که قدم‌به‌قدم این هواپیما طی کرده بود دیدیم، اما هیچ نشانه‌ای از شناسایی مراکز هسته‌ای ایران در آن مشاهده نکردیم.» آشیانه این پهپاد در افغانستان، در «قندهار» قرار دارد. نخستین‌بار از این هواپیمای جاسوسی از سوی آمریکا برای استفاده در عملیاتی در افغانستان استفاده شد که به همین خاطر به این هواپیما، لقب جانور قندهار داده شده است.

شکار عقاب

آذرماه ۱۳۹۱ «زنبورهای نر» آهنین، بار دیگر به صدر اخبار آمدند. ماجرا از آنجا شروع شد که روابط‌عمومی کل سپاه از شکار یک‌فروند پهپاد متجاوز آمریکایی توسط نیروی دریایی سپاه خبر داد. پس از آن سردار «علی فدوی» فرمانده نیروی دریایی سپاه پاسداران این پهپاد را از نوع «اسکن‌ایگل» معرفی کرد. چندروز پس از این خبر، سخنگوی پنتاگون اعلام کرد که به نظر می‌رسد پهپادی که ایران شکار کرده یک‌پهپاد «اسکن‌ایگل» ساخت آمریکا باشد. او در عین حال گفت: «نمی‌توان تشخیص داد که این اسکن‌ایگل یک‌اسکن‌ایگل آمریکایی بوده یا برای کشور دیگری بوده است.» این پهپادها ساخت شرکت هواپیماسازی «بویینگ» آمریکاست که به‌غیر از آمریکا چندکشور دیگر نیز از مشتریان آن هستند. اما «فدوی» دوهفته بعد، خبری مهم‌تر داد. او گفت که «این اولین پهپاد از این نوع نبود که شکار کردیم بلکه سومین آن بود که تصمیم گرفتیم خبری کنیم.» به گفته او این هواپیما رکوردهای بالایی در ساعت پرواز دارد به طوری که می‌تواند ۳۰ساعت به صورت مداوم پرواز کند و پهپاد شکارشده، ۱/۵میلیون ساعت پرواز را تجربه کرده است. او همچنین از وجود خط تولید این پهپادها در ایران خبر داد. مهرماه سال ۱۳۹۲، در جریان دیدار سردار «امیرعلی حاجی‌زاده» فرمانده نیروی هوافضای سپاه با سرلشکر خلبان «ویکتورنیکولایویچ بندرف» فرمانده نیروی هوایی ارتش روسیه، اعلام شد که ایران یک‌فروند پهپاد «اسکن‌ایگل» را به روسیه هدیه داده است.

با توجه به گفته‌های سردار حاجی‌زاده، فرمانده هوافضای سپاه، شعاع عملیاتی پهپاد ساقط شده، ۸۰۰کیلومتر است. همچنین محل سقوط این جاسوس پرنده پیش از رسیدن به منطقه حفاظت‌شده نطنز بوده است. با قراردادن شهر نطنز به‌عنوان مقصد این پهپاد، دایره رنگی در نقشه، محدوده ۸۰۰کیلومتری از نطنز را نشان می‌دهد. با توجه به گفته‌های فرمانده هوافضای سپاه که محل برخاستن پهپاد را محلی غیر از اسراییل دانسته بود و همچنین درنظرگرفتن ۸۰۰کیلومتر از نطنز، می‌توان برخی کشورهای مظنون به ارایه خدمات به اسراییل را مشاهده کرد. در این بین نباید جایگاه ناوهای آمریکایی مستقر در خلیج‌فارس را نیز از یاد برد.

همه پهپادهای متجاوز(یکی از انواع هرمس روز شنبه به حریم هوایی ایران تجاوز کرد)

هرمس ۹۰

- وزن:۱۱۵کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: ۲۵کیلوگرم
- عملیات به صورت ممتد: ۱۵ساعت
- سقف ارتفاع پرواز: ۱۵هزارپا
- بردعملیاتی: ۱۰۰کیلومتر
- فاصله بال تا بال: ۵/۵متر

هرمس ۱۸۰

- وزن:۱۹۵کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: ۳۲کیلوگرم
- عملیات به صورت ممتد: ۱۰ساعت
- سقف ارتفاع پرواز: ۱۵هزارپا
- بردعملیاتی: ۱۵۰کیلومتر
- فاصله بال تا بال: ۶متر

هرمس ۴۵۰

- وزن: ۵۵۰کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: ۱۸۰کیلوگرم
- عملیات به صورت ممتد: ۱۷ساعت
- سقف ارتفاع پرواز: ۱۸هزارپا
- بردعملیاتی: ۳۰۰کیلومتر
- فاصله بال تا بال: ۱۰/۵متر

هرمس ۹۰۰

- وزن: هزار و ۱۸۰کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: ۳۵۰کیلوگرم
- عملیات ممتد: بیش از ۳۶ساعت
- سقف ارتفاع پرواز: ۳۰هزارپا
- بردعملیاتی: ۳۰۰ تا ۲هزار کیلومتر
- فاصله بال تا بال: ۱۵متر

اسکن‌ایگل

- وزن:۱۴کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: ۴کیلوگرم
- عملیات ممتد: بیش از ۲۴ساعت
- سقف ارتفاع پرواز: ۱۹هزارو۵۰۰پا
- بردعملیاتی: ۱۰۰کیلومتر
- فاصله بال تا بال: ۳متر

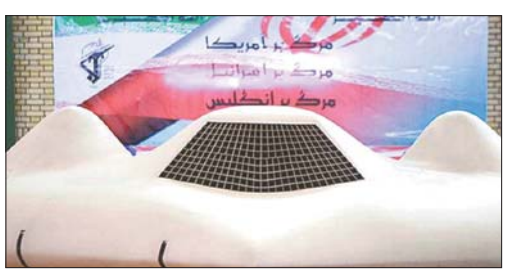

RQ-170

- وزن:سه‌هزارو۹۰۰کیلوگرم
- توانایی حمل بار اضافی: گفته نشده
- عملیات ممتد: گفته نشده
- سقف ارتفاع پرواز: ۵۰هزارپا
- بردعملیاتی: گفته نشده
- فاصله بال تا بال: ۲۰متر

ادامه از صفحه اول

پایان مالکی و تمایل ایران برای همکاری

با استدلال مالکی و رهبران ائتلاف دولت قانون مبنی‌بر اینکه طبق قانون اساسی عراق، بزرگ‌ترین حزب یا ائتلاف در پارلمان می‌بایست مامور تشکیل کابینه و معرفی نخست‌وزیر شود آنان این سمت را حق قانونی خود می‌دانستند. این در شرایطی است که روز دوشنبه «ائتلاف ملی» که اکثریت بزرگ احزاب شیعی را در خود جای داده، گویا، نامه‌ای با امضای بیش از ۱۲۰نماینده تسلیم فواد معصوم کرده که به‌لحاظ عددی به جایگاه بزرگ‌ترین فراکسیون پارلمانی ارتقا یافته است. بالاخره بعد از ادامه فشارها به نوری مالکی برای کناره‌گیری از مسند نخست‌وزیری، وی در آخرین دقایق شب پنجشنبه در یک نطق تلویزیونی، از قدرت کناره‌گیری و حمایت خود از نخست‌وزیر منتخب حیدرالعبادی را اعلام کرد. این اجماع‌نظر اکثریت احزاب و فراکسیون‌های شیعی بر سر نخست‌وزیری «حیدر عبادی» به نظر می‌رسد که به‌دلیل نفوذ تهران بر این جریانات متحد با خود، با چراغ سبز ایران برای یک همکاری ملی جهت خروج از بن‌بست سیاسی عراق صورت گرفته باشد. از آنجا که احزاب شیعه در پارلمان جدید عراق حدود ۱۸۰کرسی را در اختیار دارند و با توجه به حمایت بیش از ۱۲۰نماینده شیعه از عبادی نشان می‌دهد که نزدیک به نیمی از ائتلاف دولت قانون با عبور از مالکی به ائتلاف ملی عراق پیوسته‌اند. در این ائتلاف که متحدان سنتی ایران همچون احزاب مجلس اعلای اسلامی، صدریون و تشکیلات بدر در کنار بخشی از الدعوه حضور دارند، جای هیچ شکی باقی نمی‌گذارد که نقش سازنده تهران برای سامان‌بخشی به اوضاع متشنج عراق و حرکت در مسیر مصالحه ملی این کشور که تاکنون به دلیل مخالفت دیگر جناح‌های کرد و سنی با مالکی موجب بروز یک بن‌بست سیاسی شده بود، هرگز قابل انکار نخواهد بود. از آنجا که یک‌روز قبل از این تصمیم مالکی، شورای امنیت ملی ایران و بالاترین مقامات، از روند انتخاب نخست‌وزیر حمایت کرده بودند نقش تعیین‌کننده تهران را نشان داد. استقبال اکثریت جامعه عراق، بازیگران اصلی در هر سه طیف شیعه، سنی و کرد و همچنین جامعه بین‌المللی از جمله تهران، واشنگتن و بروکسل از این روند و معرفی حیدر عبادی به‌عنوان نخست‌وزیر آینده این کشور تا حدود زیادی تکلیف دولت جدید را مشخص و تضمین کرده است. در این شرایط اصرار نوری المالکی و حامیان وی بر درخواست قبلی خود برای معرفی او به‌عنوان کاندیدای نخست‌وزیری هیچ وجاهت قانونی و اعتبار اخلاقی نداشت و می‌توانست اوضاع متشنج عراق را از آنچه هم‌اکنون هست بدتر کند روند جدید باتوجه به استقبال اکثریت جریانات عراقی، متحدان منطقه و جامعه‌جهانی از آن به‌لحاظی برگشت‌ناپذیر بوده و تلاش برای برهم‌زدن این روند نه‌تنها در جهت گسست و فروپاشی ملی این کشور تلقی می‌شد که حتی می‌توانست یک خودکشی سیاسی نیز به حساب آید. یکی از دلایلی که دولت اسلامی یا همان «داعش» توانست در کمترین زمان ممکن به فتوحات زیادی در شمال و غرب عراق دست یابد استفاده آنان از آنارشی سیاسی حاکم بر این کشور بود که بستر مساعد برای پیشروی داعش را در مناطق سنی‌نشین فراهم کرد. درصورتی‌که روند جدید با نخست‌وزیری عبادی بتواند زمینه همکاری طیف‌هایی از جناح‌های مختلف عراق را برای تشکیل یک دولت وحدت‌ملی جلب کند که نشانه‌های موجود گویای این امر است، می‌توان انتظار داشت که بستر مساعدی که داعش در آن رشد کرد، خشکانده شده و به‌زودی می‌توان شاهد تقابل بخش بزرگی از سکولارهای سنی و نیروهای قبایلی علیه این گروه تروریست و جنایتکار بود. برای ایران، حیدر عبادی شخص غریبه‌ای نبوده و او که خود عضوی از حزب الدعوه است روابط خوبی با تهران دارد، علاوه بر این به دلیل حمایت دیگر احزاب شیعه متحد با وی از این پس هزینه انشقاق‌های مخرب گذشته در صحنه سیاسی عراق، دیگر گریبان تهران را نخواهد گرفت. نقش سازنده ایران در خروج از بن‌بست سیاسی موجود در عراق به همان نسبت که برای جایگاه آتی ایران در عرصه سیاسی - امنیتی این کشور سودمند است می‌تواند جایگاه بین‌المللی تهران را در چینش‌های ژئوپلیتیک به‌عنوان یک شاقول موازنه و آلترناتیو اصلی حفظ ثبات منطقه، تحکیم و تثبیت کند. در شرایطی که در حال حاضر بر جامعه جهانی و افکارعمومی دیگر پوشیده نیست که حامیان بنیادگرایی تروریستی و به‌خصوص پشت جبهه داعش از ترکیه تا کشورهای عرب حوزه خلیج‌فارس گسترده است، با ورود فعال ایران در پروسه مبارزه با تروریسم بنیادگرا و مشارکت در روند مصالحه ملی عراق، این امکان برای تهران فراهم می‌شود که معادلات تحریک‌آمیز گذشته را تا حدود زیادی تغییر دهد. با خروج مالکی از قدرت و پایان‌یافتن انشقاق در بالاترین سطح فوقانی هرم سیاسی عراق، از این پس ظرافت سیاسی و هنر مدیریتی آقای عبادی برای جلب‌نظر جناح‌های سنی و کرد برای مشارکت جمعی در دولت آتی که از حمایت ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی نیز برخوردار است می‌تواند دوران گذاری را رقم بزند که اولین هدف و نتیجه آن، ازمیان‌رفتن تروریست‌های داعش خواهد بود. مکانیسم اجرایی مشارکت جناح‌های سیاسی و قومیتی در شکل‌بخشی به ساختار جدید قدرت در بغداد، دقیقا همان حلقه مفقوده‌ای است که تمام بازیگران باید از آن به‌عنوان آلترناتیو آشتی ملی، نهایت استفاده را ببرند. این پروسه مصالحه ملی در عراق در یک فاز بزرگ‌تر می‌تواند حتی در بین جناح محافظه‌کاران سنی در منطقه، بر نقش سیاسی ایران نیز تاثیر مثبتی گذاشته و دست دولت «حسن روحانی» را برای اثبات نقش سازنده در ژئوپلیتیک منطقه و بین‌المللی برای ورود به پرونده‌های حل‌نشده نیز باز کند.